

Sygn. akt I A Ca 421/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Małgorzata Rybicka-Pakuła

Sędziowie: SA Katarzyna Polańska - Farion

SO (del.) Emilia Szczurowska

Protokolant: referent - stażysta Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. J.

przeciwko Agencji (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 listopada 2014 r.

sygn. akt XVI GC 2130/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od Agencji (...) spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz P. J. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Katarzyna Polańska – Farion Małgorzata Rybicka-Pakuła Emilia Szczurowska

Sygn. akt I A Ca 421/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 31 lipca 2013 r. powód P. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 75 001 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 31 980 zł od dnia 04 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 43 021 zł od dnia 18 lipca 2012 r. do dnia zapłaty a także kosztów procesu a w tym kosztów zastępstwa procesowego. Jak wskazano w uzasadnieniu pozwu, w ramach prowadzonej współpracy gospodarczej, strony zawarły trzy umowy, na podstawie których powód dokonał tłoczenia płyt DVD, zawierających materiały filmowe w postaci fragmentów (...) oraz udzielił pozwanej licencji na ich wprowadzanie do obrotu poprzez ich dołączanie do egzemplarzy tygodnika (...). Zgodnie z postanowieniami łączących strony umów, zapłata trzeciej i ostatniej części wynagrodzenia producenta, miała nastąpić pod warunkiem przedstawienia przez niego dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego, będącego przedmiotem tych umów, w tym przypadku Stowarzyszenia (...). Jednocześnie

powód wyjaśnił, że w zakresie zapłaty wskazanych powyżej tantiem doszło do sporu, zakończonego ugodą sądową, zawartą pomiędzy Stowarzyszeniem (...) a stronami niniejszego postępowania, występującymi w charakterze współpозwanyh. W wykonaniu powyższej ugody, roszczenie stowarzyszenia zostało zaspokojone w całości, zaś zgodnie z zawartą przez strony niniejszego postępowania umową odnowienia, część powyższego świadczenia została uiszczona przez Agencję (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością celem umorzenia zobowiązania, polegającego na zapłacie P. J. wynagrodzenia w tej samej wysokości, lecz wynikającego z innej, uprzednio zawartej także pomiędzy tymi samymi stronami, umowy. W związku z wykonaniem przedmiotu łączących strony umów w postaci wytłoczenia wskazanych powyżej płyt DVD i udzielenia licencji na wprowadzenie ich do obrotu, powód wystawił dwie faktury VAT, obciążając tym samym pozwaną spółkę należnościami z tytułu pozostałej części uzgodnionego wynagrodzenia, lecz pozwana odmówiła zapłaty, określonych powyżej rat.

W niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty, następnie zaskarżony sprzeciwem, w którym pozwana Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana podniosła, że zapłata trzeciej raty wynagrodzenia na rzecz powoda była uwarunkowana uprzednim uiszczeniem przez niego opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, co nigdy nie miało miejsca bo zgodnie z przywołaną przez powoda ugodą sądową, to Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zapłaciła na rzecz Stowarzyszenia (...) przeważającą część tantiem. Tymczasem, zgodnie z postanowieniami łączących strony umów, to powód był podmiotem zobowiązanym do zapłaty tantiem a skoro tak, to w rozpoznawanej sprawie nie ziścił się warunek powstania obowiązku zapłaty na jego rzecz pozostałej części wynagrodzenia. Niezależnie od powyższych argumentów, pozwana podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia, dochodzonego niniejszym pozwem, z uwagi na upływ dwuletniego terminu przedawnienia właściwego dla umowy sprzedaży, ewentualnie upływ terminu trzyletniego, wskazanego w art. 118 k.c.

W toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, strony podtrzymały dotychczas prezentowane stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z 26 listopada 2014 r., Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanej Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda P. J. kwotę 75 001 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 31 980 zł od dnia 09 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 43 021 zł od dnia 18 lipca 2012 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy powództwo oddalił a w punkcie trzecim wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7 368 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok został wydany w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Sąd Okręgowy ustalił, iż w ramach prowadzonych działalności gospodarczych, strony procesu współpracowały ze sobą w ten sposób, że pozwana zlecała powodowi zwielokrotnianie na nośnikach obrazu i dźwięku określonych materiałów audiowizualnych, składających się z fragmentów (...), które pozwana następnie wprowadzała do obrotu poprzez ich sprzedaż wraz z egzemplarzami tygodnika (...). W dniu 25 marca 2005 r. strony zawarły umowę, na podstawie której powód zobowiązał się do wyprodukowania oraz sprzedaży pozwanej płyt DVD z filmem „(...): (...)” oraz udzielił zezwolenia na ich wprowadzenie do obrotu poprzez dołączenie do egzemplarzy tygodnika (...). Należne powodowi wynagrodzenie określał § 6 umowy, zgodnie z którym płatność miała nastąpić w trzech ratach, przy czym zapłata trzeciej raty w wysokości 32 000 zł netto miała nastąpić w terminie 14 dni od przedstawienia przez producenta (powoda) dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego, będącego przedmiotem umowy. Z kolei, w dniu 28 kwietnia 2008 r. strony zawarły umowę w przedmiocie wyprodukowania i wprowadzania do obrotu płyt DVD z filmem „(...): (...)” na analogicznych warunkach co umowa z dnia 25 marca 2008 r. i również w tym wypadku, zgodnie z § 6 umowy, trzecia rata wynagrodzenia, należnego powodowi w kwocie 48 000 zł, płatna była pod warunkiem przedstawienia dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Wreszcie, w dniu 30 maja 2008 r., strony zawarły umowę w przedmiocie wyprodukowania i wprowadzania do obrotu płyt DVD z filmem „(...): W. – (...)”, na analogicznych warunkach co wskazane powyżej umowy z marca i kwietnia 2008 r. Podobnie i tym wypadku, zgodnie z § 6 umowy, trzecia rata wynagrodzenia, należnego powodowi pod warunkiem przedstawienia dowodu

uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi wynosiła 26 000 zł netto. Jeszcze przed zawarciem umów z 2008 r., P. J. wdał się w spór z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi – Stowarzyszeniem (...), co do konieczności uiszczenia opłat z tytułu wynagrodzenia za zwielokrotnianie utworów audiowizualnych w postaci kronik filmowych, w wyniku czego, w grudniu 2007 r. Stowarzyszenie (...) wystąpiło do Sądu Okręgowego w Warszawie przeciwko P. J. oraz Agencji (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z pozwem o zapłatę. W toku tego postępowania, pismem z dnia 29 lipca 2008 r., Stowarzyszenie (...) rozszerzyło powództwo, żądając także zapłaty wynagrodzenia za zwielokrotnienie utworów audiowizualnych w postaci utworów filmowych „(...)”, (...) oraz „W. – (...)”, tj. utworów objętych trzema umowami, wskazanymi jako podstawa żądania pozwu w niniejszej sprawie. Z dalszych ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, że ostatecznie, w dniu 12 stycznia 2011 r., Stowarzyszenie (...) oraz P. J. i Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarli ugodę, na mocy której strony postępowania ustaliły wysokość wynagrodzenia, należnego za eksploatację wszystkich utworów audiowizualnych, objętych powództwem w sprawie o sygn. akt IV C 525/08 na kwotę 200 000 zł a tym samym kwota ta obejmowała także wynagrodzenie za zwielokrotnienie filmów, będących podstawą roszczenia powództwa w niniejszej sprawie: „(...)”, W. (...)” oraz „W. – (...)”. Zapłata, określonej w ugodzie należności miała nastąpić w ten sposób, że P. J. zobowiązał się uiszczyć na rzecz stowarzyszenia kwotę 31 640 zł w trzech miesięcznych ratach, płatnych do 20 dnia danego miesiąca, począwszy od stycznia 2011 r. (punkt 3. ugody), zaś Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zobowiązała się zapłacić kwotę 168 360 zł w sześciu miesięcznych ratach, płatnych do 20 dnia danego miesiąca, począwszy od stycznia 2011 r. (punkt 2. ugody). Jak dalej ustalił Sąd Okręgowy, w tym samym dniu, strony niniejszego postępowania zawarły umowę odnowienia, w której ustaliły, że w wyniku wykonania przez Agencję (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością postanowień powyższej ugody sądowej oraz zapłaty na rzecz Stowarzyszenia (...) kwoty 168 360 zł, nastąpi wygaśnięcie wszelkich roszczeń powoda w stosunku do pozwanej, wynikających z zawartej przez te strony jeszcze innej, nieobjętej żądaniem pozwu w niniejszej sprawie, umowy z dnia 28 lutego 2007 r. W piśmie z 19 października 2011 r., Stowarzyszenie (...) poinformowało powoda o uregulowaniu całości należności, objętej ugodą sądową z 12 stycznia 2011 r. z tytułu wynagrodzenia za zwielokrotnianie utworów audiowizualnych, precyzując, iż kwota 31 640 zł została uiszczona przez K. J. (1), zaś zapłata kwoty 168 360 zł nastąpiła ze strony Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wpłata ostatniej raty, objętego przedmiotową ugodą wynagrodzenia, nastąpiła w czerwcu 2011 r.

Z dalszych ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, że w wykonaniu umów z marca, kwietnia i maja 2008 r., powód dostarczył pozwanej spółce określone w umowach płyty DVD z filmami „(...)”, (...) oraz „W. – (...)” a następnie wystawił pozwanej dwie faktury VAT: nr (...) na kwotę 31 980 zł, odpowiadającą wysokości trzeciej raty wynagrodzenia określonego w umowie z dnia 30 maja 2008 r., powiększoną o 23% stawkę podatku VAT i (...) na kwotę 98 400 zł, odpowiadającą wysokości trzecich rat wynagrodzenia określonego w umowach z dnia 25 marca 2008 r. i 28 kwietnia 2008 r., powiększoną o 23% stawkę podatku VAT. Kwoty, odnoszące się do dwóch pierwszych rat wynagrodzenia, określonego w § 6 umów z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. zostały przez pozwaną uregulowane w całości. Z kolei, pismem z 20 października 2011 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty, określonej w fakturze VAT nr (...) z dnia 20 lipca 2011 r., załączając odpis pisma Stowarzyszenia (...) w przedmiocie potwierdzenia uregulowania należności z tytułu opłat związanych z rozpowszechnianiem utworów audiowizualnych. Ponadto, pismem z dnia 25 lipca 2012 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 98 400 zł, objętej fakturą VAT nr (...) z dnia 3 lipca 2012 r. Wobec braku zapłaty, w dniu 17 grudnia 2012 r. P. J. złożył w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy wniosek o zawezwanie Agencji (...) do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 130 380 zł, obejmującej także należności dochodzone niniejszym powództwem, niemniej jednak na posiedzeniu pojedynczym w dniu 26 marca 2013 r., do zawarcia ugody nie doszło.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy poczynił na podstawie bezspornych oświadczeń stron oraz dowodów, dokumentów a także zeznań świadka M. Ł.. Ponadto Sąd Okręgowy oddalił wnioski pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków A. K. i P. W. oraz wniosek powoda o przesłuchanie stron. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności, co do których zostały powołane dowody z zeznań świadków oraz wyjaśnień stron, tj. fakt współpracy stron, wykonywania przez nie zobowiązań umownych, wysokości wynagrodzenia powoda czy też zapłaty należności (...) z tytułu tantiem zostały w sposób dostateczny wyjaśnione w oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody z dokumentów, w

szczególności treść łączących strony umów, ugody sądowej z dnia 12 stycznia 2011 r., umowy odnowienia, pismo Stowarzyszenia (...) z 19 października 2011 r. Ponadto Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanej o zobowiązanie powoda do przedstawienia dowodów wniesienia opłat tantiemowych na rzecz (...), o zobowiązanie Stowarzyszenia (...) do przedstawienia szczegółowej kalkulacji wysokości opłaty, jaką zobowiązany był wnieść powód z tytułu łączących strony umów a także o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu prawa autorskiego na okoliczność ustalenia, jaką kwotę stawek zobowiązany był uiszczyć powód na rzecz Stowarzyszenia (...) w oparciu o umowy stron. W ocenie Sądu Okręgowego wysokość wynagrodzenia z tytułu opłat za zwielokrotnianie utworów audiowizualnych nie była w sprawie sporna i wynikała w sposób bezsprzeczny z treści ugody sądowej, zawartej w dniu 12 stycznia 2011 r. pomiędzy Stowarzyszeniem (...) a stronami niniejszego postępowania. Nie ulegało wątpliwości Sądowi Okręgowemu, że roszczenie Stowarzyszenia (...) o zapłatę wynagrodzenia za zwielokrotnianie utworów audiowizualnych zostało zaspokojone w całości, zbędne było zatem przeprowadzanie dowodów na okoliczność jego szczegółowej wysokości.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy wskazał przede wszystkim, że poza sporem w sprawie pozostawał zarówno sam fakt związania stron wskazanymi powyżej umowami, zwielokrotnienia przez powoda na nośnikach obrazu i dźwięku określonych w tych umowach materiałów filmowych, przekazania tych materiałów pozwanemu, jak i fakt uiszczenia przez pozwaną dwóch pierwszych rat należnego powodowi i wynikającego z każdej z tych umów wynagrodzenia. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zakwestionowała jedynie uprawnienie powoda do żądania od niego zapłaty trzecich i ostatnich rat wynagrodzenia, a to z uwagi na nieziszczenie się określonego w tych umowach warunku zawieszającego w postaci przedstawienia dowodu zapłaty na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi opłat związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego a także z uwagi na upływ terminu przedawnienia roszczenia.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczeń powoda z uwagi na upływ dwuletniego terminu, wskazanego w art. 554 k.c., ewentualnie upływ terminu trzyletniego uregulowanego w przepisie art. 118 k.c. Sąd Okręgowy wskazał, iż podstawą wywodzonego w niniejszej sprawie żądania pozwu nie była umowa sprzedaży towarów lecz umowa nienazwana, łącząca elementy umowy sprzedaży, świadczenia usług i udzielenia licencji. Dochodzone niniejszym pozvem roszczenie ulegało zatem przedawnieniu na zasadach ogólnych. Odnosnie wymagalności roszczenia, przysługującego powodowi, Sąd pierwszej instancji zwrócił uwagę na treść art. 120 § 1 k.c. i 123 § 1 pkt 1 k.c. i podkreślił, że zgodnie z postanowieniami łączących strony trzech umów, płatność trzeciej raty przewidzianego nimi wynagrodzenia powoda została uzależniona od przedstawienia przez producenta dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego. Wskazana w umowach organizacja, tj. Stowarzyszenie (...), otrzymała zapłatę ostatniej części należności z tego tytułu w czerwcu 2011 r. i dopiero z tą chwilą powód mógł uzyskać dowód uiszczenia całości wskazanych w umowach opłat i skierować do pozwanej żądanie zapłaty pozostałej części wynagrodzenia, w związku z czym dopiero z tą chwilą mógł, zgodnie z cytowanym przepisem art. 120 § 1 k.c., rozpocząć się bieg terminu przedawnienia tego roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, bieg wskazanego powyżej terminu uległ ponadto przerwaniu na skutek złożenia przez powoda w dniu 17 grudnia 2012 r. do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wniosku o zawezwanie Agencji (...) do próby ugodowej. Zgodnie zaś z brzmieniem przepisu art. 124 § 1 i 2 k.c., po każdym przerwaniu przedawnienia, biegnie ono na nowo i skoro postępowanie z wniosku P. J. o zawezwanie do próby ugodowej zostało zakończone po przeprowadzeniu posiedzenia pojednawczego w dniu 26 marca 2013 r., to dopiero od tego dnia można mówić o ponownym rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia roszczeń powoda. Sąd Okręgowy zważył ponadto, iż pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 31 lipca 2013 r., toteż zarzut przedawnienia co do kwot w nim dochodzonych należało uznać za całkowicie chybiony.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, na uwzględnienie nie zasługiwały także formułowane przez stronę pozwaną zarzuty merytoryczne, zmierzające do zakwestionowania ziszczenia się warunku powstania dochodzonego niniejszym pozvem roszczenia o zapłatę. Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności treść łączących strony umów z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. Sąd Okręgowy zważył, że strony niniejszego postępowania uzależniły wypłatę określonych w § 6 przedmiotowych umów trzecich rat wynagrodzenia powoda od

łączonego zaistnienia dwóch okoliczności: po pierwsze uiszczenia na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi opłat, związanych z rozpowszechnianiem utworów audiowizualnych, będących przedmiotem tych umów oraz po drugie, od przedstawienia pozwanej dowodu dokonania powyższej zapłaty. Jak zgodnie przyznawały obie strony postępowania, pomiędzy właściwą organizacją zarządzania prawami autorskimi, tj. Stowarzyszeniem (...) a P. J. zaistniał spór na tle konieczności uiszczenia opłat z tytułu reprodukcji materiałów audiowizualnych w postaci kronik filmowych, w wyniku czego Stowarzyszenie (...) wystąpiło do Sądu Okręgowego w Warszawie przeciwko stronom niniejszego postępowania z powództwem o zapłatę. Chociaż pierwotne żądanie pozwu w powyższej sprawie nie miało bezpośredniego związku z umowami będącymi podstawą żądania rozpoznawanego w niniejszym postępowaniu, to w dniu 29 lipca 2008 r. Stowarzyszenie (...) rozszerzyło swoje powództwo, domagając się zapłaty wynagrodzenia także za zwielokrotnienie utworów filmowych „(...)”, (...) oraz „W. – (...)”, których produkcja została powodowi zlecona we wskazywanych powyżej umowach z dnia 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. Sąd Okręgowy zważył ponadto, iż ww. postępowanie z powództwa Stowarzyszenia (...) zakończyło się zawarciem w dniu 12 stycznia 2011 r. ugody sądowej, w której ustalono wysokość należnego temu stowarzyszeniu wynagrodzenia z tytułu zwielokrotniania materiałów audiowizualnych na kwotę 200 000 zł. W tej zaś sytuacji uznał, że powyższa kwota ugody obejmowała także należności, których zapłata, warunkowała możliwość żądania przez powoda zapłaty trzecich rat wynagrodzenia określonego w umowach z dnia 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. Z kolei Sąd meriti podkreślił, że równolegle do ugody w sprawie z powództwa Stowarzyszenia (...) strony niniejszego postępowania zawarły umowę odnowienia z dnia 12 stycznia 2011 r. Zgodnie z treścią tejże umowy, Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością była dłużnikiem P. J., zobowiązanym do zapłaty na jego rzecz kwoty 168 360 zł, wynikającej z zawartej przez te strony innej, nieobjętej niniejszym pozwem umowy z dnia 28 lutego 2007 r. Strony uzgodniły, że roszczenie powoda z powyższego tytułu zostanie umorzone, zaś pozwana spółka będzie w zamian zobowiązana do uiszczenia kwoty 168 360 zł na rzecz Stowarzyszenia (...), jako części wynagrodzenia, ustalonego w ugodzie sądowej z 12 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy wskazał, że w toku postępowania sądowego pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała skuteczności umowy odnowienia, nie zaprzeczyła istnieniu umarzonego zobowiązania, zaciągnięciu nowego zobowiązania, czy wreszcie też nie uchyliła się od skutków złożonego oświadczenia woli. Uznał zatem, iż strony dokonały skutecznej nowacji łączącego je stosunku zobowiązaniowego w sposób określony w treści umowy z dnia 12 stycznia 2011 r., w wyniku czego pozwana stała się zobowiązana do zapłaty części wynagrodzenia Stowarzyszenia (...) z tytułu zwielokrotniania materiałów audiowizualnych, wskazanych w trzech spornych umowach z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. a przy tym zwolniła się z obowiązku zapłaty na rzecz powoda świadczenia w tej samej wysokości lecz wynikającego z innego stosunku prawnego. Tym samym Sąd Okręgowy nie podzielił argumentacji spółki, która utrzymywała, iż na skutek uiszczenia Stowarzyszeniu (...) wskazanej w ugodzie sądowej kwoty 168 360 zł wypełniła za powoda obowiązek zapłaty wynagrodzenia za związanych z rozpowszechnianiem utworów audiowizualnych, będących przedmiotem przywoływanych powyżej trzech umów. Wypłacając powyższą należność, Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością realizowała bowiem wyłącznie własne zobowiązanie, wynikające z łączącej ją z powodem umowy odnowienia z dnia 12 stycznia 2011 r. i dlatego powód mógł skutecznie domagać się zapłaty pozostałej części wynagrodzenia, określonego w umowach z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. po przedłożeniu jej dowodu uiszczenia całości kwot związanych z rozpowszechnianiem utworów filmowych, będących przedmiotem tych umów. Sąd Okręgowy zauważył ponadto, że zgodnie z pismem Stowarzyszenia (...) z 19 października 2011 r., wskazane powyżej należności zostały uregulowane w całości, zaś kopia powyższego pisma została spółce przedstawiona wraz z wezwaniem do zapłaty z 20 października 2011 r., ziścił się zatem określony w umowach z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. warunek żądania zapłaty trzecich rat wskazanego w nich wynagrodzenia. Przedmiotowe wynagrodzenie wynosiło odpowiednio 32 000 zł netto dla umowy z dnia 25 marca 2005 r., 48 000 zł netto dla umowy z dnia 28 kwietnia 2008 r. oraz 26 000 zł netto dla umowy z dnia 30 maja 2008 r., co po doliczeniu kwoty należnego podatku VAT w stawce 23 % dawało łączną sumę 130 380 zł. W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty kwoty 75 001 zł, taką też należność została zasądzona na jego rzecz w punkcie pierwszym wyroku Sądu Okręgowego.

O odsetkach za opóźnienie Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 481 k.p.c. i wziął pod uwagę fakt, iż należność dochodzona przez powoda w niniejszym postępowaniu dotyczyła nieuiszczonej części wynagrodzenia, określonego umowami z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r. Zgodnie zaś z § 6 przywoływanych umów,

przedmiotowe wynagrodzenie było płatne w terminie 14 dni od przedstawienia pozwanemu dowodu uiszczenia stosownych opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Sąd zważył, iż dowód uiszczenia przedmiotowych opłat w postaci odpisu pisma Stowarzyszenia (...) powód dołączył dopiero do wezwania do zapłaty, skierowanego do Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 21 października 2011 r. W konsekwencji, uwzględniając trzydniowy okres przeznaczony na obrót pocztowy dla doręczeń korespondencji w obrębie (...) W., Sąd Okręgowy przyjął, że pozwana otrzymała odpis powyższego pisma najpóźniej w dniu 25 października 2011 r. Wskazany powyżej czternastodniowy termin płatności trzeciej raty wynagrodzenia upływał zatem w dniu 8 listopada 2011 r. i dlatego powód mógł skutecznie żądać zapłaty odsetek od tej kwoty najwcześniej od 9 listopada 2011 r. Odsetki od kwoty 43 021 zł zasądzono od dnia 18 lipca 2012 r., wynikającego z terminu płatności, wskazanego w fakturze VAT nr (...). Tym samym, żądanie zapłaty odsetek od kwoty 31 980 zł za okres poprzedzający datę oznaczoną w punkcie pierwszym wyroku podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie drugim wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., obciążając nimi w całości stronę pozwaną.

Od wyroku sądu pierwszej instancji apelację złożyła pozwana Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Zaskarżając wyrok w zakresie punktu pierwszego, podniosła następujące zarzuty:

1) naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania, a mianowicie art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez bezpodstawne oddalenie i pominięcie wniosków dowodowych, zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym z 9 października 2013 r. (pkt 3,7,9 i 11 sprzeciwu) a mianowicie: o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków P. W. i A. K., z przesłuchania stron oraz zobowiązania przez sąd powoda do przedstawienia dowodów wniesienia opłaty z tytułu tantiem na rzecz Stowarzyszenia (...) -u, zobowiązanie przez sąd Stowarzyszenia (...) do przedstawienia szczegółowej kalkulacji wysokości opłaty jaką zobowiązany był wnieść powód i wreszcie o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu prawa autorskiego, w sytuacji gdy wszystkie te dowody zmierzały do wyjaśnienia okoliczności, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. współpracy stron, wykonywania przez nie zobowiązań umownych, wysokości wynagrodzenia powoda, zapłaty należności Stowarzyszenia (...) z tytułu tantiem i wysokości stawek, które powód zobowiązany był uiścić na rzecz Stowarzyszenia (...) w oparciu o umowy zawarte z pozwaną w 2008 r. a sporne okoliczności nie zostały jeszcze dostatecznie wyjaśnione, które to naruszenie mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegający na niezasadnym zasądzeniu od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 75 001 zł z ustawowymi odsetkami, w sytuacji gdy nie było ku temu podstaw, bowiem powód nie spełnił ciężącego na nim obowiązku, wynikającego z umów zawartych 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r., 30 maja 2008 r. ze stroną pozwaną;

2) naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c., polegające na błędnym przyjęciu, sprzecznym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, że z faktu podpisania ugody sądowej między P. J., Agencją (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz Stowarzyszeniem (...) i umowy odnowienia z dnia 12 stycznia 2011 r. wynika, że powód spełnił świadczenie, polegające na zapłacie przez niego na rzecz Stowarzyszenia (...) opłat, związanych z rozpowszechnianiem utworów audiowizualnych, będących warunkiem wypłaty trzech rat wynagrodzenia, wynikających z umów, skutkiem czego sąd finalnie błędnie ustalił, że powód mógł skutecznie domagać się zapłaty pozostałej części wynagrodzenia, określonego w przedmiotowych umowach w sytuacji, gdy już samo wytoczenie powództwa przez Stowarzyszenie (...) świadczy o niewykonaniu zobowiązania;

3) naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego, tj. art. 120 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i niezasadne przyjęcie, że bieg przedawnienia rozpoczął się w czerwcu 2011 r., kiedy Stowarzyszenie (...) otrzymało zapłatę ostatniej części należności a tym samym, że nie doszło do przedawnienia roszczeń powoda, w sytuacji gdy należy przyjąć, że termin przedawnienia rozpoczął swój bieg najpóźniej w dniu 29 lipca 2008 r., w którym Stowarzyszenie (...) rozszerzyło powództwo o zapłatę tantiem, w związku z czym doszło do przedawnienia roszczenia.

Podnosząc powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie jego punktu pierwszego i oddalenie powództwa co do kwoty 75 001 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi dla kwoty 31 980 zł od dnia 04

sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz dla kwoty 43 021 zł od dnia 18 lipca 2012 r. do dnia zapłaty a także o zasądzenie kosztów postępowania przed sądami obu instancji. Ponadto, na podstawie art. 380 k.p.c. wniosła o:

- 1) rozpoznanie postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 29 października 2014 r. o oddaleniu wniosków dowodowych o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków P. W. i A. K. i o przeprowadzenie przez sąd odwoławczy dowodów z zeznań wymienionych świadków na okoliczności wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty, przy czym finalnie cofnięto w tym zakresie wniosek, odnoszący się do świadka P. W.,
- 2) rozpoznanie przez Sąd Apelacyjny postanowienia Sądu Okręgowego z 29 października 2014 r. o oddaleniu wniosków dowodowych o przesłuchanie stron na okoliczności wskazane w treści sprzeciwu,
- 3) rozpoznanie przez sąd odwoławczy postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 29 października 2014 r. o oddaleniu wniosków pozwanej o zobowiązanie przez sąd powoda do przedstawienia dowodów wniesienia taniem na rzecz Stowarzyszenia (...), o zobowiązanie przez sąd Stowarzyszenia (...) do przedstawienia szczegółowej kalkulacji wysokości opłaty, jaką zobowiązany był wnieść powód, o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu prawa autorskiego i o przeprowadzenie przez sąd odwoławczy powyższych dowodów na okoliczności wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Ponadto powód wniósł także o oddalenie wniosków zgłoszonych przez pozwaną w trybie przewidzianym przez przepis art. 380 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej spółki nie zasługiwała na uwzględnienie i jako taka podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. Ustalenia faktyczne, poczynione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są prawidłowe.

Przed przystąpieniem do analizy zarzutów, odnoszących się do naruszenia prawa procesowego a podniesionych przez stronę skarżącą w apelacji, zwrócić należy uwagę na zagadnienie spełnienia przez pozwaną warunków formalnych, wynikających z art. 162 k.p.c. Uznanie, że wymogi te nie zostały spełnione przez skarżącą prowadziłoby do przyjęcia, że zastrzeżenia strony, zgłoszone do protokołu rozprawy z 29 października 2014 r. są bezskuteczne. Z uwagi bowiem na charakter przepisów, których naruszenie zarzuca pozwana, warunkiem rozpoznania podniesionych zarzutów jest zgłoszenie zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. Niewątpliwie strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika procesowego, złożyła zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c., po oddaleniu zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych, argumentując, że „oddalenie wniosków dowodowych pozwanej powoduje, że nie można wykazać okoliczności, które miały mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy”. Aczkolwiek pełnomocnik pozwanej spółki nie odwołał się wówczas wprost do treści art. 217 § 3, art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., to jednak przyjmując należy, iż poczynione do protokołu zastrzeżenie jest wystarczająco konkretne a tym samym strona pozwana może skutecznie formułować zarzuty naruszenia prawa procesowego, odnoszące się do wymienionych przepisów, które z kolei dotyczą bezpośrednio postępowania dowodowego przed sądem pierwszej instancji.

Nade wszystko za nietrafny należy uznać zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 233 § 1 k.p.c. Wbrew stanowisku apelującej, uznać należy, że Sąd Okręgowy przeprowadził wnikliwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonał trafnych ustaleń faktycznych. Ustalenia te Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje za własne. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga bowiem wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 12 maja 2015 r. VI ACa 745/15). Wskazuje się przy tym w orzecznictwie, że skuteczne podniesienie zarzutu wadliwej oceny dowodów i w konsekwencji sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie może polegać na zaprezentowaniu ustalonego przez

skarżącego, na podstawie własnej oceny dowodów, stanu faktycznego a wymaga wskazania przy użyciu argumentów jurydycznych rażącego naruszenia dyrektyw oceny dowodów, wyrażonych w art. 233 § 1 k.p.c. (wyrok Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2004 r. sygn. akt II CK 369/03). Takich naruszeń pozwana nie zdołała wykazać a co więcej, nie wyjaśniła, na czym dokładnie miałyby polegać owa sprzeczność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ustaleń, poczynionych przez sąd. Pozwana zarzuciła, że Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż powód spełnił świadczenie, polegające na uiszczeniu opłat tantiemowych na rzecz Stowarzyszenia (...), czego skutkiem było błędne przyjęcie, iż powód mógł domagać się zapłaty pozostałej części wynagrodzenia, określonego w każdej z trzech umów z 2008 r., powołując przywołane uchybienie z naruszeniem art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez bezpodstawne oddalenie i pominięcie wniosków dowodowych strony pozwanej, zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Wnioski te finalnie dotyczyły nieprzeprowadzenia dowodów: z zeznań świadka A. K., z przesłuchania stron oraz o zobowiązanie przez Sąd Okręgowy powoda do przedstawienia dowodów wniesienia tantiem na rzecz Stowarzyszenia (...) a także o zobowiązanie przez sąd pierwszej instancji Stowarzyszenia (...) do przedstawienia szczegółowej kalkulacji wysokości opłaty, jaką zobowiązany był wnieść powód oraz dotyczyły wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu prawa autorskiego. Zdaniem apelującego, wszystkie te dowody zmierzały do wyjaśnienia spornych okoliczności, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. zasad współpracy stron, wykonywania przez nie zobowiązań umownych, wysokości wynagrodzenia powoda, zapłaty należności Stowarzyszeniu (...) z tytułu tantiem i wysokości kwoty stawek, które powód zobowiązany był uiścić na rzecz Stowarzyszenia (...) w oparciu o umowy, zawarte z pozwaną wiosną 2008 r. Sąd Apelacyjny nie podziela tego poglądu strony skarżącej, bowiem okoliczności te zostały w sposób dostateczny wyjaśnione w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, w oparciu o dowody z dokumentów, które zostały przedłożone do akt sprawy. Sąd Okręgowy, dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, zasadnie oparł się przede wszystkim na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy niniejszej oraz w załączonych aktach o sygn. akt IV C 525/08. Wiarygodność oraz treść dokumentów stanowiących podstawę ustaleń faktycznych nie była kwestionowana przez strony niniejszego postępowania. Spór między stronami dotyczył w istocie bowiem interpretacji zapisów trzech umów, łączących strony procesu z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. i 30 maja 2008 r. oraz oceny prawnej zaistniałej sytuacji faktycznej, której ustalenie było możliwe jedynie w oparciu o dokumenty, złożone do akt sprawy. Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że w każdej z trzech wymienionych umów strony określiły, iż wynagrodzenie obejmuje m.in. kwotę należną za udzielenie licencji, wszelkie czynności związane z przygotowaniem mastera płyty i opłatami tantiemowymi na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Bezsprzecznie, każdorazowo wynagrodzenie miało być płatne w trzech ratach i w przypadku każdej z umów, zapłata trzeciej raty wynagrodzenia miała nastąpić pod warunkiem przedstawienia przez powoda dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego, będącego przedmiotem umowy w terminie 14 dni od przedstawienia takiego dowodu. Nie ulega zatem wątpliwości, iż wynagrodzenie, przysługujące powodowi od pozwanej obejmowało także opłaty na rzecz Stowarzyszenia (...). Niezasadne jest jednak twierdzenie strony apelującej, że trzecia rata wynagrodzenia odpowiadała wyłącznie równowartości należnych opłat tantiemowych, do uiszczenia których zobowiązany był powód, bowiem uważana analiza postanowień wszystkich umów do takiego wniosku nie prowadzi. Strony postanowiły jedynie o terminach zapłaty a mianowicie, że zapłata trzeciej raty wynagrodzenia za całokształt działań, podjętych w wykonaniu umów, nastąpi pod warunkiem przedstawienia przez powoda dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego, będącego przedmiotem umowy i w terminie 14 dni od przedstawienia takiego dowodu, niezależnie od tego, w jaki sposób wysokość tantiem została ustalona. Bezsprzecznie też wysokość wynagrodzenia, należnego powodowi a ustalona w umowach z 2008 r., obejmowała także opłaty tantiemowe, podlegające zapłacie na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Wbrew stanowisku skarżącej, nie określono jednak w umowie wysokości tych opłat, jak również tego, czy opłaty te miały zostać uwzględnione w trzeciej racie, która nie została dotychczas zapłacona a wreszcie także tego, że opłaty te miały zostać uiszczone wyłącznie przez powoda. Przeciwnie, obowiązkiem P. J. było jedynie przedłożenie dowodu uiszczenia opłat, niezależnie od tego, w jaki sposób ich wysokość została ustalona a w szczególności czy w drodze porozumienia, zawartego ze Stowarzyszeniem (...), czy też w drodze orzeczenia sądu i niezależnie od tego, kto faktycznie dokonał płatności na rzecz tegoż stowarzyszenia. Przeciwna interpretacja zapisów umowy przeczy jej klarownym zapisom i jest sprzeczna z mającą pierwszeństwo literalną wykładnią, która wątpliwości budzić nie może. Aczkolwiek słusznie zauważa strona skarżąca, że opłaty te

częściowo zostały uiszczone przez powoda a częściowo przez pozwaną spółkę w wykonaniu ugody sądowej, zawartej w sprawie o sygn. akt IV C 525/08 a przy tym nie doszło do zmodyfikowania zasad współpracy oraz warunków płatności, określonych w umowach z 2008 r., to niemniej jednak ustalenia w tym zakresie nie negują obowiązku zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda. Prawidłowo bowiem przyjął Sąd Okręgowy, że w sprawie toczącej się pod sygn. akt IV C 525/08 doszło do rozszerzenia powództwa także o opłaty z tytułu tantiem, związane ze zwielokrotnieniem oraz wprowadzeniem do obrotu płyt zatytułowanych „(...)” i (...) – (...)” (pismo z dnia 29 lipca 2008 r.), przygotowanych w ramach umów z 2008 r. Tym samym, ugoda sądowa z 12 stycznia 2011 r. obejmowała również opłaty, określone w umowach z marca, kwietnia i maja 2008 r., skoro w treści rzeczzonego porozumienia strony wyraźnie zgodnie ustaliły wysokość wynagrodzenia za eksploatację wszystkich utworów słownych, muzycznych i słowno-muzycznych, wykorzystanych w utworach audiowizualnych, objętych niniejszym powództwem, na kwotę 200 000 zł. W związku zaś z zawartą w tym samym dniu co ugoda, umową odnowienia pomiędzy Agencją (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a P. J., dotyczącą spełnienia świadczenia, wynikającego z faktury VAT nr (...) z 20 września 2007 r., wystawionej przez tego ostatniego w wykonaniu umowy z 28 lutego 2007 r., Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zobowiązała się zapłacić kwotę 168 360 zł w sześciu miesięcznych ratach: pierwsza w wysokości 30 000 zł oraz pięć kolejnych rat po 27 736 zł każda, płatnych do dnia 20 dnia danego miesiąca, począwszy od stycznia 2011 r. (punkt 2. ugody). Z kolei, P. J. zobowiązał się do zapłaty kwoty 31 640 zł w trzech miesięcznych ratach, w tym pierwsza rata w kwocie 10 548 zł i dwie raty po 10 546 zł, płatne do 20 dnia danego miesiąca, począwszy od stycznia 2011 r. (punkt 3 ugody). Strony ustaliły jednocześnie, że Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. ponosi solidarną odpowiedzialność z P. J. za zapłatę należności, określonej w punkcie pierwszym ugody, tj. kwoty 200 000 zł (punkt 4 ugody). Stosownie natomiast do treści punktu 8 ugody, zapłata wskazanej kwoty w uzgodnionych przez strony ratach i terminach zaspokaja w całości roszczenia Stowarzyszenia (...) z tytułu wynagrodzeń autorskich za zwielokrotnienie – na nośnikach obrazu i dźwięku wprowadzonych do obrotu z czasopismem (...) – utworów z kategorii wymienionych w punkcie pierwszym ugody, wykorzystanych w utworach audiowizualnych, objętych powództwem. Nie jest jednak tak, że pozwana spółka przejęła dług P. J. wobec Stowarzyszenia (...), nie uzyskując w tym zakresie żadnego przysporzenia. Słusznie bowiem podkreślił Sąd Okręgowy, że w dniu 12 stycznia 2011 r. strony niniejszego procesu zawarły umowę odnowienia, mocą której, dłużniczka Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zobowiązała się za zgodą wierzyciela – P. J. do zapłaty części opłat tantiemowych na rzecz Stowarzyszenia (...) w wykonaniu umów z 2008 r., w celu umorzenia zobowiązania, wynikającego z umowy z 28 lutego 2007 r. Istotą umowy bowiem było także przysporzenie w postaci zmniejszenia pasywów pozwanej, wynikających z innego zobowiązania, skoro – jak wynika z treści § 1 umowy odnowienia – w dniu 28 lutego 2007 r. strony zawarły umowę, zobowiązującą pozwaną do zapłaty na rzecz P. J. na kwoty 168 360 zł brutto, określonej w fakturze nr (...). W celu umorzenia tego zobowiązania, pozwana zobowiązała się zapłacić Stowarzyszeniu (...) w W. kwotę 168 360 zł a P. J. wyraził zgodę na spełnienie przez Agencję (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością tego świadczenia i jednocześnie nastąpiło umorzenie zobowiązania spółki, wynikającego z umowy z dnia 28 lutego 2007 r. Zapłata wskazanej kwoty, nie tylko wyczerpała wszystkie roszczenia P. J. w stosunku do Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w zakresie umowy z dnia 28 lutego 2007 r. W powiązaniu bowiem z kwotą 31.640 zł, do której uiszczenia zobowiązał się P. J.), strony postanowiły o wyczerpaniu roszczeń stowarzyszenia, wobec stron niniejszego postępowania, wynikających z wykonania umów, zawartych w 2008 r. Powyższe ustalenia Sądu Okręgowego są prawidłowe i prowadzą do wniosku co do braku przesłanek, przemawiających za dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia kwoty, którą powinien uiścić powód z tytułu opłat tantiemowych. Skoro bowiem w ugodzie, zawartej przed sądem, strony niniejszego procesu, w porozumieniu ze Stowarzyszeniem (...), zgodnie ustaliły wysokość tantiem, to czynienie dodatkowych ustaleń, mających odnosić się do ich wysokości pozostaje bezprzedmiotowe. Konstatacja ta jest dodatkowo o tyle uzasadniona, że strony postanowiły o wyczerpaniu w ramach zawartej ugody, możliwości dochodzenia wobec siebie dalszych, wzajemnych roszczeń a tym samym nie ma niebezpieczeństwa, że Stowarzyszenie (...) wytoczy przeciwko pozwanej spółce kolejne powództwo o zapłatę. Z tego samego względu, za bezprzedmiotowe należy również uznać zobowiązanie Stowarzyszenia (...) do przedstawienia szczegółowej kalkulacji wysokości opłaty, jaką zobowiązany był wnieść powód z tytułu umów wiążących go z pozwaną, tym bardziej, że żadna ze stron procesu nie podnosiła żadnych okoliczności, mogących czynić zasadnym kwestionowanie wysokości tantiem, ustalonych w ugodzie z 12 stycznia 2011 r. np jako zaniżonych. W sytuacji kompromisowego ustalenia wysokości opłat w

ugodzie sądowej, na kwotę 200 000,00 zł, przez wszystkie zainteresowane strony, wnioski dowodowe, zmierzające do ich ponownej rewizji, zasadnie zostały oddalone przez sąd pierwszej instancji. Wreszcie należy podnieść, że z przedstawionych do akt sprawy dokumentów, których treść nie była kwestionowana przez pozwaną, wynika, że do końca czerwca 2011 r. została uiszczona na rzecz Stowarzyszenia (...) kwota 200 000 zł, przy czym kwotę 31 640 zł uiszczała K. J. (1), zaś kwotę 168 360 zł uiszczała Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Dlatego też zasadnie Sąd Okręgowy oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodów z zeznań świadka A. K. na okoliczność prowadzonej współpracy pomiędzy stronami w latach 2007-2008, niewywiązywania się przez powoda z zawartych umów, jak również na okoliczność prowadzenia negocjacji i wniosków o przesłuchanie stron na okoliczność spełnienia warunku zapłaty tantiem przez pozwaną zamiast powoda oraz uiszczenia przez pozwaną tantiem na rzecz Stowarzyszenia (...), niezależnie od powoda. Podzielić bowiem należy stanowisko Sądu Okręgowego, iż wymienione dowody miałyby zostać przeprowadzone na okoliczności, które zostały w sposób dostateczny wyjaśnione na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, m.in. umów z 25 marca 2008 r., 28 kwietnia 2008 r. oraz 30 maja 2008 r., ugody sądowej z dnia 12 stycznia 2011 r. oraz umowy odnowienia z 12 stycznia 2015 r., których wartości dowodowej strona pozwana na żadnym etapie postępowania nie kwestionowała. Dokumenty te prezentowały całokształt ustaleń, poczynionych przez strony procesu w ramach trwającej współpracy gospodarczej a z treści umowy odnowienia z 12 stycznia 2011 r., jak i z treści ugody sądowej, zawartej w sprawie o sygn. akt IV C 525/08 jednoznacznie wynika, że strony nie zmodyfikowały treści umów, zawartych w 2008 r., zaś kwota 168 360 zł została uiszczona przez pozwaną na podstawie umowy odnowienia i w związku z umową z dnia 27 lutego 2007 r. Zapłata wskazanej kwoty wyczerpała jednocześnie wszystkie roszczenia K. J. (2) w stosunku do Agencji (...), mające źródło w umowie z 28 lutego 2007 r. Tym samym, uiszczając wynagrodzenie z tytułu tantiem na rzecz Stowarzyszenia (...), pozwana faktycznie realizowała własne zobowiązanie, które wynikało z zawartej umowy odnowienia i dlatego nie można przyjąć, że uiszczała tę opłatę „za” powoda. Jednocześnie podkreślić należy, że istota umowy odnowienia polega na tym, że poprzez umowę odnowienia strony postanawiają, iż w miejsce dotychczasowego zobowiązania dłużnika, które zostaje umorzone, dłużnik spełni inne świadczenie albo nawet to samo świadczenie, lecz z innej podstawy prawnej. Odnowienie może polegać również na zobowiązaniu dłużnika do alternatywnego (przemienne) świadczenia, innego niż było przewidziane w dotychczasowej umowie. Wolą stron umowy odnowienia jest umorzenie dotychczasowego zobowiązania i zastąpienie go nowym zobowiązaniem lub opartym na innej podstawie prawnej. W wykonaniu umowy odnowienia, Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zapłaciła na rzecz Stowarzyszenia (...) kwotę 168 360 zł a jednocześnie umorzeniu uległo zobowiązanie pozwanej względem powoda, wynikające z umowy z 28 lutego 2007 r. W tej zaś sytuacji podzielić należy także ustalenia Sądu Okręgowego, dotyczące zapłaty tantiem, od których z kolei uzależniona była wypłata wynagrodzenia na rzecz powoda a polegające na przyjęciu, że zapłata ostatniej raty tantiem w czerwcu 2011 r., oznaczała zaspokojenie roszczeń Stowarzyszenia (...) a tym samym, że stosownie do zapisów umów z 2008 r., powód mógł wystąpić z roszczeniem o zapłatę trzeciej raty wynagrodzenia, przewidzianego przez każdą z umów z 2008 r. Uzupełniająco zaś należy powtórzyć też za powodem, że sąd nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego ponad potrzebę procesową, która zgodnie z art. 217 § 3 k.p.c., wyznacza dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych. Obowiązkiem temu sąd pierwszej instancji zadośćuczynił i dlatego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosków skarżącej, zgłoszonych w trybie art. 380 k.p.c.

Wreszcie nieuzasadniony okazał się także zarzut naruszenia art. 120 § 1 k.c. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, co do charakteru prawnego każdej z trzech, łączących strony umów. Podstawą wywodzonego w niniejszej sprawie żądania pozwu nie była umowa sprzedaży towarów lecz umowa, łącząca elementy umów sprzedaży, świadczenia usług i udzielenia licencji. Z uwagi zaś na brak możliwości ścisłego rozgraniczenia, która z trzech kolejnych rat odnosiła się do zapłaty wynagrodzenia za ten element umowy, który dotyczyłby wyłącznie przeniesienia własności i wydania rzeczy na nabywcę, przyjmując należało, że dochodzone niniejszym pozwem roszczenie ulegało przedawnieniu na zasadach ogólnych, tj. z zachowaniem trzyletniego okresu przedawnienia, obowiązującego dla roszczeń, związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Bezspornym w niniejszej sprawie było to, że pomiędzy Stowarzyszeniem (...) oraz P. J. doszło do sporu co do zasadności uiszczania opłat tantiemowych za przygotowane materiały na płytach DVD. W konsekwencji Stowarzyszenie (...) wystąpiło na drogę sądową przeciwko powodowi i dlatego słusznie przyjął sąd pierwszej instancji, że do czasu rozstrzygnięcia sporu w tym zakresie nie można było wymagać od P. J., aby świadczył na rzecz Stowarzyszenia (...). Pod rozstrzygnięcie sądu poddano bowiem zasadność

uiszczania opłat tantiemowych z tytułu powielania materiałów filmowych w postaci fragmentów (...). Z kolei, zapłata trzeciej raty wynagrodzenia, określonego w umowach z 2008 r., miała nastąpić pod warunkiem przedstawienia przez powoda dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, związanych z rozpowszechnianiem utworu audiowizualnego, będącego przedmiotem umowy w terminie 14 dni od przedstawienia takiego dowodu. Wystąpienie na drogę sądową przez Stowarzyszenie (...) spowodowało, że P. J. w istocie nie miał możliwości przedstawienia dowodu uiszczenia opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, bowiem nie tylko że wdając się w spór kwestionował taki obowiązek ale także z tego powodu, że oczekiwał na rozstrzygnięcie sądu w przedmiocie obowiązku zapłaty tantiem. Dlatego też nie mógł podjąć czynności, od których uzależniona jest wymagalność roszczenia a tym samym przedstawić dowodu uiszczenia opłat. Dopiero w wyniku ugody sądowej, zawartej w sprawie o sygn. akt IV C 525/08, opłaty na rzecz Stowarzyszenia (...) zostały ustalone i następnie uiszczone przez Agencję (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz K. J. (1), działającą w imieniu P. J.. Ostatnia rata wynagrodzenia została zapłacona w czerwcu 2011 r. i dopiero od tego momentu należy liczyć bieg terminu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego w niniejszej sprawie. W tym już bowiem momencie po stronie P. J. zaistniał obowiązek podjęcia czynności, od których uzależniona jest wymagalność roszczenia (art. 120 § 1 zd. 2 k.p.c.). Względne zaś rozważenie, czy termin ten nie powinien zacząć biec od momentu uiszczenia opłat na rzecz Stowarzyszenia (...) przez K. J. (1), tj. od marca 2011 r. (taki termin zapłaty ostatniej raty opłat tantiem wynika z umowy), nie może zmienić ogólnej oceny, iż zarzut przedawnienia jest nieuzasadniony, skoro w dniu 17 grudnia 2012 r. P. J. wystąpił z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej (sygn. akt IX GCo 711/12), posiedzenie w tej sprawie odbyło się 26 marca 2013 r. a pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 31 lipca 2013 r. (art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c.), nawet jeżeli bezspornie ugoda sądowa z 2011 r. nie skutkowałą uznaniem roszczeń, zgłoszonych w tej sprawie.

Mając powyższe na względzie, zgodnie z art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony pozwanej.

Konsekwencją oddalenia apelacji było rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. W myśl tego przepisu, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na niezbędne koszty postępowania apelacyjnego – w rozumieniu art. 98 § 3 k.p.c. – składało się wynagrodzenie pełnomocnika powoda, ustalone stosownie do § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

Katarzyna Polańska – Farion Małgorzata Rybicka – Pakuła Emilia Szczurowska